

171**EEN BIJBELSTUDIE VAN Br DEKKER OVER:
"WAT GODS WOORD ZEGT OVER DE PLAATS VAN DE VROUW,
IN HET BIJZONDER IN DE GEMEENTE VAN JEZUS CHRISTUS."**

Wanneer Jezus Christus in ons leven de plaats krijgt die Hem toekomt, brengt Hij ons door de Heilige Geest op de plaats, die Hij voor ons bestemd heeft, overeenkomstig Zijn Woord.

Zo willen we nu samen nagaan, wat God in Zijn Woord zegt over de plaats van de vrouw in het algemeen, en in het bijzonder in de Nieuwe-Testamentische gemeente. Er is bijzonder veel verwarring en strijd over dit onderwerp en daaruit komt voort, dat we vaak mannen en vrouwen in de gemeente van de Here Jezus niet op de juiste wijze op onze plaats staan, en dan ook niet naar Gods wil kunnen functioneren.

We lezen ter inleiding twee bijbelgedeelten. Allereerst Psalm 8, en Genesis 1:26-28

Psalm 8:

"O Here, onze Here, hoe heerlijk is Uw Naam op de ganse aarde, Gij die Uw majesteit toont aan de hemel.

Uit de mond van kinderen en zuigelingen hebt Gij sterkte gegrondvest, Uw tegenstanders ten spijt, om vijand en wraakgierige te doen verstommen.

Aanschouw ik Uw hemel, het werk van uw vingers, de maan en de sterren, die Gij bereid hebt:

Wat is de mens, dat gij zijner gedenkt, en het mensenkind, dat Gij naar hem omziet?

Toch hebt Gij hem bijna goddelijk gemaakt, en hem met heerlijkheid en luister gekroond.

Gij doet hem heersen over de werken Uwer handen, alles hebt Gij, onder zijn voeten gelegd: schapen en runderen altegader en ook de dieren des velds, de vogelen des hemels en de vissen der zee, hetgeen de paden der zeeën doorkruist.

O Here, onze Here, hoe heerlijk is Uw Naam of de ganse aarde.

Genesis 1:26-28:

En God zijde: Laat ons mensen maken naar ons beeld, naar Onze gelijkenis, opdat zij heersen over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt. En God schiep de mens naar Zijn beeld: naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen. En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt.

" En God schiep de mens naar Zijn beeld, naar Gods beeld schiep Hij hem, man en vrouw schiep Hij hen. "

Psalm 8 is een psalm, waar de heerlijkheid van God het eerst wordt genoemd. Daarna komt naar voren de heerschappij, die aan de mens is gegeven, niet de man of de vrouw, maar de mens. We weten, dat deze heerschappij gegeven is aan Adam en Eva voor de zondeval in de hof van Eden en dat Adam een korte tijd ook werkelijk deze

heerschappij heeft mogen voeren. Maar de zondeval is gekomen, en daarna is deze heerschappij van zijn schouders afgeleden.

Na de zondeval zien we, dat de mens in eigen kracht naar deze heerschappij streeft en zich ernaar uitstrekt, maar deze heerschappij wordt pas hersteld in de tweede Adam, de Here Jezus Christus. Hij heeft deze heerschappij opnieuw terug gekregen, en Hij heeft geleden om vele zonen tot eerlijkheid te brengen, zoals het in de Hebreeënbrieff staat geschreven. Door Hem zal straks de Gemeente van de Here Jezus Christus deze heerschappij terug ontvangen. In Psalm 8 wordt ook gesproken, dat de mens is geschapen met deze heerschappij. " Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt. " Vol verbazing roept David dit uit, als Hij zichzelf beschouwt en de mensen om zich heen. Ook wij roepen het vol verbazing uit: Heer, wat zijn wij, dat Gij ons gedenkt! Maar God gedenkt ons in Christus, alles doet de liefdevolle Vader in Christus en in Christus wordt alles hersteld.

In Genesis 1 lazen we, dat God de man en vrouw geschapen heeft naar het beeld van God. In onze vertaling is de betekenis van de grondtekst wat afgezwakt. Daar staat namelijk het volgende in vers 27: " En God schiep de mens naar Zijn beeld, naar Gods beeld schiep Hij hem, mannelijk en vrouwelijk, " dus niet: man en vrouw. God wil niets anders zeggen dan dat dat mannelijke en dat vrouwelijke bij elkaar de mens is. Zo functioneert in Gods ogen het mens zijn. Dit is een grondwet, die door God is neergelegd al meteen in het eerste hoofdstuk van de bijbel en die is van essentieel belang door hele Woord heen. Een grondwet, die in de eerste plaats belangrijk is aangaande het huwelijk, maar zeker ook buiten het huwelijk en van diepe betekenis in de Gemeente van Jezus Christus: Mannelijk en vrouwelijk samen vormen de mens. Het ontbinden van deze wet geeft de grootste narigheid. Het is ook niet voor niets, dat we juist nu, in de tijd, dat we de terugkomst van de Here Jezus verwachten, geconfronteerd worden met de meest sterke ontbinding van deze waarden, die ooit op aarde heeft plaats gehad.

In de Schrift lezen we vaak over de Nieuw-Testamentische gelovigen als " zonen ". We willen enkele voorbeelden noemen.

" Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof in Christus Jezus. " En: "... om vele zonen tot eerlijkheid te brengen. " U moet goed begrijpen, dat met " zonen " eigenlijk altijd bedoeld wordt: de mens als man en vrouw. De Schrift verklaart Zich ook Zelf: zie Galaten 3:26 tot 29

" Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed. Hierbij is geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk of vrouwelijk: gij allen zijt immers één in Christus Jezus. " En in 1 Corinthe 11 vers 11: " En toch, in de Here is evenmin de vrouw zonder man iets, als de man zonder vrouw. Want gelijk de vrouw uit de man is, zo is ook de man door de vrouw; alles is echter uit God."

Nu staat er ook al in het oude Testament een geweldige profetie in Maleachi 2:15. We gaan het samen lezen en dan zult u zien dat u er in eerste instantie niets van begrijpt. Het is namelijk een slechte vertaling. In dit Bijbelgedeelte van Maleachi wordt gesproken over de verschrikkelijke toestanden, die in Israël heersten, juist in het huwelijk. De mensen leefden er maar op los. De Here komt ten gerichte, de Here kan het niet langer aanzien. Is het vandaag ook niet zo, dat de mens, de man en de vrouw, op een verschrikkelijke wijze met elkaar omgaan, en wij weten uit genade, dat ook nu hier op een vreselijk gericht op dezelfde wijze volgt. Profetisch wijst de profet Maleachi ook naar onze tijd. We gaan nu lezen Maleachi 2:15: " Niet één doet zo, die

voldoende geest bezit, want wat zoekt die ene? Het zaad Gods. " Dat begrijp ik niet, als ik het zo lees, maar nu zal ik het u voorlezen in de staten vertaling: " Heeft Hij niet maar enen gemaakt, hoewel Hij des Geestes overig had? En waarom maar die ene? Hij zocht een zaad Gods. " Niet het zaad Gods, maar een zaad Gods, een heenwijzing naar die eenheid in Jezus Christus, dat zaad Gods: een heenwijzing dat de vrouw en de man één zijn, als één gemaakt zijn, ofschoon Gods Geest genoeg had om meer wezens te maken. Hij heeft het trouwens ook gedaan in Zijn schepping. Maar Hij zocht een zaad Gods. Die eenheid wordt het meest wonderbaar en heerlijk vervuld in de Here Jezus in het samenzijn tussen de nieuwe man en de vrouw, namelijk tussen de Here Jezus en Zijn gemeente. Als Paulus spreekt over de Gemeente in de Efezebrief, haalt hij precies dezelfde woorden aan in Efeze 5 als in Genesis 2 worden gebruikt wanneer Adam Eva ziet: In Efeze 5:28 staat geschreven: " Zo zijn (ook) de mannen verplicht hun eigen vrouw lief te hebben als hun eigen lichaam. " Voor " lichaam staat in de grondtekst letterlijk: " vlees en beenderen." We lezen verder in vers 31: " Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot één vlees zijn. Dit geheimenis is groot, doch ik spreek met het oog op Christus en de Gemeente. "

Wij zijn leden van zijn lichaam, als wij uit God geboren zijn. In Petrus 1 vers 3:7 staat, dat mannen met de vrouwen moeten omgaan " als met brozer vaatwerk, en haar eer moeten bewijzen. " In Kolossenzen vers 3:19, " Mannen hebt uw vrouw lief en weest niet ruw tegen haar. " Vanuit deze nauwe intieme band tussen man en vrouw van Godswege, begrijpen we de woorden uit de Petrusbrief, uit de Efezebrief de Kolossenzenbrief, dat een man ere moet geven aan het zwakke vat. We zien uit deze Schriftplaatsen, dat de man de vrouw moet liefhebben als zijn eigen lichaam, als een onlosmakelijk deel daarvan, zoals de Here Jezus Zijn eigen lichaam liefheeft, zoals de Here Jezus alles over gehad heeft voor het zwakkere vat, de Gemeente. In Kolossenzen 3 vers 19 staat dat de man niet ruw tegen zijn vrouw mag zijn, in de grondtekst staat: " niet verbitterd. "

Toen de zondeval kwam, werd de mens een slaaf. In dit slaaf zijn wordt het meest en het diepst de vrouw getroffen. Dat is ontzettend goed te zien in de gewoonten van de heidenen, hoe daar vaak de vrouwen als minderwaardige wezens, soms nog minder dan het vee, worden behandeld. Hoe geweldig is het nu juist, dat bij het ware christendom, in de Here Jezus Christus, die vrouw weer van Godswege een hulpe wordt tegenover de man, het heerlijke herstel in Christus. Dit wil ik graag met u dieper uit de schrift gaan zien.

Welke plaats neemt de vrouw nu in, in de Gemeente van de Here Jezus Christus? De Gemeente is een nieuw huisgezin van God en wordt in de bijbel geroemd: het lichaam van Christus. Dat lezen we in Efeze 5 vers 28-32: " Zo zijn de mannen verplicht hun vrouw lief te hebben als hun eigen lichaam. Wie zijn eigen vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief, want niemand haat ooit zijn eigen vlees, maar hij voedt het en koestert het, zoals Christus de Gemeente, omdat wij leden zijn van Zijn Lichaam, daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten, en zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot één vlees zijn. Dit geheimenis is groot, doch ik spreek met het oog op Christus en Zijn Gemeente. " We lezen ook nog 1 Timoteüs 3 vers 4. In dit hoofdstuk legt Paulus Timoteüs uit, hoe het in de Gemeente van de Here Jezus behoort toe te gaan. Er wordt gesproken over het aanwijzen van opzieners en diakenen, hoe die moeten functioneren

in de Gemeente, en dan wordt direct daarbij ook uitgesproken, hoe hun vrouwen moeten zijn. En dan zegt hij in vers 14 en 15: " Dit schrijf ik u, hoewel ik gij spoedig tot u hoop te komen. Mocht ik nog uitblijven, dan weet gij, hoe men zich behoort te gedragen in het huis Gods, dat is de Gemeente van de levende God, een pijler en fundament der waarheid".

Het is een vrouw, die de man gebied afneemt. Het is de man, die dat gebied zich laat afnemen. Er is nog nooit een tijd geweest als heden op aarde, dat de samenleving kapot gaat door het gebrek aan echte mannen en echte vrouwen. Wanneer U om u heen kijkt, is dit de diepste ellende van deze tijd. Het feit, dat mannen en vrouwen van de plaats zijn, die zich van God gekregen hebben is op het ogenblik de grootste oorzaak van het falen der ganse mensheid. Dit is een zeer belangrijk teken van de eindtijd. We gaan op deze dingen beter te kunnen zien in Gods Licht terug naar Genesis 2:18 "En de Here God zeide: Het eerst niet goed, dat de mens alleen zij. Ik zal hem een hulp maken die bij hem past. "zo gaat het in onze vertaling. In de statenvertaling staat:"ik zal hem kunnen opmaken, die alles tegen over hen zij. "Denk maar aan twee polen van de magneet. Als één van die polen weg is, dan werkt die andere pool niet. Haal je bij een man - vrouw verhouding op aarde, waar dan ook in de samenleving één van de twee weg, dan werkt de andere niet. Begrijp goed, ik heb het nu niet speciaal over het huwelijk, ik heb het over de man - vrouw verhouding op aarde. In het huwelijk is het zo , daar hebben we andere keren al over gesproken, waar dit het mooiste uiting komt. Daar wordt het ten diepste in beleefd. Maar het heerlijke is juist, dat de Bijbel wil laten zien, dat in de gemeente van Christus als een nieuw groot huisgezin van God, mannen en vrouwen op een hoger plan kunnen functioneren, en ook al is er gemis aan een partner, dat moet in de gemeente van Jezus Christus opgevangen kunnen worden, want daar heerst een andere orde. Niet een hulp onder de man, een lagere plaats, maar een hulpe die als tegen over de man zei, gelijkwaardig. Toen dan ook Adam deze vrouw, die uit hem genomen was, zag hij, vlees van zijn vlees, en been van zijn gebeente, was er een direct herkennen. Hij was dan ook direct gelukkig, toen hij Eva zag, hoewel zij maar met hun tweeën op aarde waren, ze waren ten volle gelukkig, omdat het geen in Adam ontbrak, ten volle in Eva werd aangevuld. Dat heeft bij Eva natuurlijk nooit gegolden, want zij is nooit alleen geweest, Adam was alleen, Eva kwam er bij. Toen Eva, Adam zag, (er wordt niets van verteld in de Schrift) moet ook zij direct dat zijn en dat blijven bij Adam als het goede, welgevallige van God hebben ervaren. Zo had het moeten functioneren, maar de zondeval volgde, en toen kwam in deze goede relatie door God gegeven, een verandering.

Na de zondeval, wordt het functioneren van deze eenheid nauwkeuriger omschreven. Dit vindt u in Genesis 3 : 16, "Tot de vrouw zeide Hij : Ik zal zeer vermeerderen de moeite uwer zwangerschap; met smart zult gij kinderen baren en naar de man zou uw begeerte uitgaan en hij zal over u heersen" . In de grondtekst wordt hier niet met "heersen" het woord onderdrukken bedoeld, maar het is een woord, dat aangeeft, dat de man de leiding heeft. De man krijgt van af dit moment in de Schrift, het besturende deel in deze tweede functie, het beschermende deel zou je kunnen zeggen. De vrouw is de hulpe, is dienend. De man is leidend, de vrouw is ontvankelijk. De man treedt op naar buiten, de vrouw treedt op naar binnen. Zo hoort het te zijn. Als we nu man - vrouw - eenheid zien, in het beeld van een lichaam, dan is het als het ware, de man de buitenkant, de kracht, de sterkte en de vrouw is het verborgene, het stille, de

binnenkant. Waar liggen de edele organen van het lichaam? Juist aan de binnenkant. Ons lichaam functioneert niet meer als deze organen aan de buitenkant komen. Als wij een mens zien, bij wie een orgaan te zien is, dus de binnenkant, dan is die mens ten dode gedoemd. Als in de man - vrouw eenheid de vrouw, die het innerlijke deel moet vertegenwoordigen, naar buiten treedt, dan is de man - vrouw verhouding ten dode gedoemd, dan sterft die verhouding. Op het ogenblik sterft die man - vrouw verhouding op aarde. Op het ogenblik zijn er een mannen en vrouwen, die helemaal geen mannen en vrouwen meer zijn, beiden niet. Het is nauwkeurig aangegeven na de zonden val. De verlossing, die ons gegeven wordt in de Here Jezus Christus, gaat ook invullen, dat er eigenlijk geen mannelijk en vrouwelijk als man en vrouw afzonderlijk bestaat voor God, maar dat die twee als eenheid pas kunnen functioneren ook in de gemeente van Jezus Christus. De gemeente van Jezus Christus is het huisgezin gods, bestaande uit nieuwgeborenen, dat vindt U heel duidelijk gezegd in 2 Corinthe vers 5. Begrijp goed, dat ik hier spreken naar het Woord Gods over mannen en vrouwen, er wordt tot nu toe nergens onderscheid gemaakt. Later komen we aan een verschil toe. In 2 Corinthe 5: 17 staat :. "Zo is dan wie in Christus is, een nieuwe schepping, het oude is voorbijgegaan zie, het nieuwe is gekomen. En dit alles is uit God, Die door Christus ons met Zich verzoend heeft en ons de bediening der verzoening gegeven heeft" . We zijn in de Here Jezus een nieuwe schepping geworden, waarvan de in Jezus Zelf het Hoofd is. We lezen nu ook Galaten 3: 26 - 28: ". Want gij zijt allen zonen van God door het

geloof in Christus Jezus. Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed. Hierbij is geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk of vrouwelijk: Gij aanwezigheid één in Christus Jezus ". Het is heel belangrijk, dat onze aandacht erop gevestigd wordt, dat er in de gemeente geen sprake is van Jood of Griek, van vrije of slaaf, van mannelijk of vrouwelijk.

Toen het Nieuwe Testament werd geschreven, heersten er vanzelfsprekend joodse en Griekse zeden. Het was toen opzienbarend, dat de man als Paulus, als een echte doorknede Jood dit zegt, wat we lezen in de Galatenbrief. Zowel in de zeden en gewoonten leer, waarin men God lief had, God wilde volgen, als ook in de Griekse, (waarbij mijn niets met God te maken wilde hebben) was het ten diepste verboden, dat een vrouw in het openbaar optrad, dat kwam gewoon niet voor. Het is iets heel bijzonders, dat de man als Paulus, geleid door de Geest van de Nieuwe Mens, de Here Jezus, dit duidelijk naar voren brengt: in de gemeente eerst een andere orde, je man is de Here Jezus, de vrouw wordt gevormd door de aardse man en de aardse vrouw tezamen. U begrijpt, dat dit gaat heenwijzen naar een andere manier van functioneren, en van gehoorzaam zijn. Het is wat we samen gelezen hebben in het 5de hoofdstuk van Efeze, dat deze nieuwe Man de Here Jezus met de gemeente als vrouw, een lichaam zijn, en ook in eenheid kunnen functioneren, maar alleen deze keer dan, als we willen doen zoals de Schrift het ons zegt. Vaak wordt dat gedaan op een andere wijze, vandaar de verschrikkelijke scheuringen, fouten en twisten. De gemeente is niet alleen de gezin van nieuw geboren, maar de gemeente is als een nieuwgeboren gezin, ook reeds mede opgewekt met Christus, en reeds mede geplaatst in de Hemel. Wij zijn in Christus reeds in de hemel geplaatst, ook al leven we nog in ons oude lichaam op deze aarde. In deze hoedanigheid is er geen onderscheid tussen deze mannelijk en vrouwelijk. We zullen straks daarvan uit het Woord dieper op ingaan. Straks in de hemel, naar dit aardse leven in het oude lichaam, de zou er waarachtig geen

geslachtsverschil meer zijn. Maar zolang de Gemeente nog op aarde is, heeft God voor het gemeentelven verordeningen gegeven, die nog een verschillende plaats voor man en vrouw in het gemeentelven aangeven. Er zijn dus verschillende regels voor de man en vrouw. Deze dingen willen we nu aan de hand van verschillende Schrift - plaatsen uitdiepen. Allereerst lezen we in Efeze 2: 4 "God echter, die rijk is aan erbarming, heeft, om Zijn grote Liefde, waarmee Hij ons heeft lief gehad, ons, hoewel wij dood waren door de overtredingen, mede levend gemaakt met Christus, - door genade zijt gij behouden -, en heeft ons mede opgewekt en onze mede een plaats gegeven in de hemelse gewesten, in Christus Jezus" . Het Woord van God laat ons ook zien, dat in de hemel, waren we straks eens allemaal zullen zijn, wanneer de Heer ons komt halen, er geen geslachtsverschillen meer zullen zijn, die er nu nog wel op de aarde zijn. Dat kunnen we lezen in Lucas 20: 34. De Heer Jezus geeft daar antwoord op de vraag naar de opstanding der doden. Hij zegt dan: "De kinderen dezer eeuw huwen en worden ten huwelijk genomen, maar die waardig gekeurd zijn deel te verkrijgen aan die eeuw, (dat is de toekomstige bedeling) en aan de opstanding uit de doden, huwen niet en worden niet ten huwelijk genomen. Want zij kunnen meer sterven; immers, zij zijn aan de engelen gelijk en zij zijn kinderen Gods, omdat zij kinderen der opstanding zijn ". Zij zijn aan de engelen gelijk, daar wordt mee bedoeld, in dit opzicht, dat zij niet meer sterven, dat er dus geen voortplanting meer nodig is, want het getal van de gemeente zal vol zijn. Want straks in de hemel een werkelijkheid is, dat wordt nu reeds hier op aarde beleefd, in de Geest, en tot nu toe is het net of er voor de man en de vrouw precies hetzelfde geldt in de gemeente van de Here Jezus. Doch bij dieper beschouwen van het Woord van de Heer, laat dit ons zien, dat dit niet waar is! Er is een groot verschil. Ik de hemel is het geen verschil, maar wij zijn nog niet in de hemel, wij zijn geestelijk in de hemel geplaatst, maar hier zijn wij nieuwe schepsels in een oud lichaam, op een oude wereld, en we hebben rekening te houden, juist omdat dit ons gegeven is, met vlees en bloed. En we zijn, juist omdat geestelijk in de hemelse gewesten geplaatst zijn als gemeente, in een gebied gekomen, waar nog iemand aanwezig is, met grote machten en inzicht en ervaring. Als wij wedergeboren zijn, zijn we geestelijk ook nog kinderen, we zijn op de aarde als de hemel - burgers - kinderen en we krijgen uiteraard te maken met de verzorgende en omringende liefde van ons Hoofd, de Here Jezus Christus, anders was er voor ons geen bestaansmogelijkheid, maar we krijgen te maken in onze geestelijke groei na de wedergeboorte in de hemelse gewesten, met iemand die er al duizenden jaren aanwezig is, nl, satan, met zijn demonen, en gevallen engelen. Juist, omdat we daar geplaatst zijn krijgen we ook veel meer met hem te maken, veel directer en veel geraffineerder, dan toen we hier op aarde waren in de oude schepping. Het is zo, dat een kind van God juist omdat hij geplaatst is in de hemelse gewesten, te maken krijgt met de grote tegenstander Gods. We lezen in Efeze 6: 10, "Voorts, weest krachtige in Here en in de sterkte Zijner macht: (u moet het woordje macht goed onthouden)" Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels; want wij hebben niet de worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten ". Als wedergeboren mens, als lid van het lichaam van Christus wordt satan ons directe tegenstander, en niet kan bestaan:. Niet één van ons is in staat om iets tegen satan te doen. Onmogelijk, hij is een gevallen engel des lichts, bekleed met macht. Satan kant veel meer dan wij vaak denken. Paulus zegt, dat

wij bekend mogen zijn met de gedachten van satan, ja slechts in Christus. De Here Jezus kent zijn gedachten en als ik nu maar onder Zijn Hoofd blijf als vrouw, als wij nu maar als vrouw (als Gemeente) gehoorzaam blijven aan ons Hoofd, dan pas zullen zijn gedachten ons bekend zijn, dan zal satan ons niets kunnen doen maar wee ons gebeente, als wij een stapje opzij doen, en menen te kunnen optreden buiten de gehoorzaamheid aan ons Hoofd, dan ontmoeten we satan in levende lijve, en dan komt direct de val voor ons. We gaan hier later nog dieper op in. Naar de opstanding van de Here Jezus Christus gaat de Heilige Geest door mannen en vrouwen Gods aantonen, dat er al duidelijk iets veranderd is in de plaats van de vrouw, zoals die toen was. Als de Here Jezus opgestaan is uit de dood, dan komen er hele nieuwe regels, die in de Schrift verborgen liggen, maar als je de geschiedenis kent, en hoe alles functioneerde in die tijd, moet dat toch al een openbaring voor ons zijn. De 1ste mens op aarde, die de Here Jezus ontmoet in Zijn opstandingslichaam is een vrouw, leest u maar in Johannes 20, het is nu bekend, we weten het allemaal, maar in hoeverre is het tot ons doorgedrongen? In Johannes 20 vers 16 staat: "Jezus zeide tot haar: Maria! Zij keerde zich om, en zeide tot Hem in het Hebreeuws; Raboeni, dat wil zeggen: Meester! Jezus zeide tot haar: houdt Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar de Vader; maar ga naar Mijn broeders ". Het is dus een vrouw, die voor het eerst de Heer mag zien, het is een vrouw, die de boodschap van de opstanding van de Here Jezus aan de broeders mocht doorgeven. In ver 14 staat: "Na deze woorden keerde zij zich om te zij zag Jezus staan, maar zij wist niet dat het Jezus was" . Ze zag hem staan en toen ging hij zich bekend maken, als de opgestane Jezus; Hij opende haar ogen, Hij gaf haar geestelijke ogen, en toen herkenden zij hem als de opgestane Heer. Van haar opgestane Heer mag Maria van Magdela, een vrouw gaan spreken.

En als de Here Jezus is ten hemel gevaren, dag gaat er ook iets bijzonders gebeuren, waar wij zo gemakkelijk overheen lezen. Handelingen 1 vers 12: "Toen keerden zij terug naar Jeruzalem van de berg, die dichtbij Jeruzalem is, een sabbatsreis daar vandaan. En toen zij in de stad gekomen waren, gingen zij naar de bovenzaal, waar zij verblijf hielden: Petrus en Johannes en Jacobus en Andreas, Philippus en Thomas, Bartholomeus en Mattheus, Jakobus, de zoon van Alpheus, en Simon de Zeloot en Judas, de zoon van Jacobus. Deze allen bleven eendrachtig volharden in gebed, met enige vrouwen en Maria de moeder van Jezus en met zijn broeders" . Wanneer u weet, dat als u nu in Israël komt, dan moeten er tien mannen zijn, om een gebed op te zenden. Al ben je een vrouw, die de hele bijbel uit kan leggen, je mag niet mee bidden, zo is het ook heden nog in het orthodoxe jodendom. Maar in Handelingen 1 laat de Heilige Geest duidelijk zien, dat voor het eerst in het plan van God vrouwen met mannen mogen bidden en dat mannen het ook goed vinden. Ze waren samen in gebed, hoewel de Heilige Geest nog niet was uitgestort. Als dan de Heilige Geest wordt uitgestort, dat vindt U in handelingen 2 vers 2 als teken van dit gebeuren: "En eensklaps kwam uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en vulden het hele huis; naar zij gezeten waren; en der vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en het zette zich op ieder van hen;"Dus op mannen en vrouwen. De Heilige Geest vervulden niet alleen mannen, maar ook vrouwen, en het waren ook vrouwen, die gingen profeteren, die door de Heilige Geest dezelfde krachten toebedeeld kregen en ook dezelfde dingen konden doen. Dat de Heilige Geest éénmaal op deze wijze op mannen een vrouw zou worden gegeven, staat al in Joël geprofeteerd. In handelingen 2, vers 17, wordt deze profetie van Joël aangehaald: "En

het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uwe jongelingen zullen gezichten zien en uw ouden zullen dromen dromen: ja zelfs op mijn dienstknechten en mijn dienstmaagden zal Ik in die dagen van Mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren" . Het gebeurde al voor deze tijd, dat er profetessen waren. Er zijn immers vrouwen geweest, die Israël gericht hebben, werkelijk uit gebrek aan mannen, maar nu, dit waarvan Joël profeteert, dat is een totaal andere gave van de Heilige Geest: nu wordt het op gelijke wijze aan mannen en vrouwen gegeven.

In de eerste Korinthebrief hoofdstuk 11 vers 5 staat; "Maar iedere vrouw, die blootshoofds bidt of profeteert, doet haar hoofd schande aan" . Christus geeft in de Gemeente een totale nieuw orde tussen mannen en vrouwen, heel verschillend van de periode daarvoor. Noch de man, noch de vrouw betekent in de gemeente iets uit zichzelf, in eigen kracht. Het is door de Heilige Geest, die ons leert overeenkomstig het Woord van God, omdat Jezus Christus in ons gestalte krijgt. Gode zij dank, kan de Nieuwe Adam, Jezus Christus nooit vallen. Laten we toch schuilen bij Hem en onder Zijn macht blijven.

Amen

Wordt vervolgd.

**EEN BIJBELSTUDIE VAN Br DEKKER OVER:
"WAT GODS WOORD ZEGT OVER DE PLAATS VAN DE VROUW,
IN HET BIJZONDER IN DE GEMEENTE VAN JEZUS CHRISTUS."**

Deel 2

Van uit de Schrift we zullen we nu gaan zien hoe hij verschillende regels zijn voor de man en de vrouw in de gemeente.

We zullen beginnen met 1 Korinthe 11, waar staat geschreven over een onderwerp waar al veel over gezegd is, namelijk "de macht op het hoofd van een vrouw" . Wat betekent dat? Moet de vrouw lang haar of kort haar dragen. Wel gesluiert of niet gesluiert zijn. We willen zien uit de Schrift, wat Paulus hier bedoeld. We gaan eerst samen lezen 1 Corinthe 11 vers 10. Daar staat als een vrouw bidt of profeteert: "Daarom moet de vrouw en macht op het hoofd hebben vanwege de engelen" . Een macht. Ik heb er andere vertaling en op na geslagen. In de vertaling van Brouwer staat dat zij "En teken van gezag op het hoofd moeten hebben" . En de Leidse vertaling zegt, dat zij, "een krachtig middel op haar hoofd moeten hebben" . Het woord, kracht, 3 gezag en macht wordt gebruikt. Wie zijn nu die krachten, en die machten die in de Bijbel zo vaak genoemd worden. Nu komen we toe aan een andere betekenis van kracht en macht. Het staat hier ook zo duidelijk in verband met de tekst. Zij moeten dat hebben vanwege de engelen. Nu worden hier absoluut de gevallen engelen bedoeld, de boze machten, de boze engelen, de boze krachten, die altijd al in de vrouw dierbare

ingang vinden om hun ideeën in te brengen, op dat die vrouw van haar plaats gaat, ongehoorzaam is, en haar man doet struikelen, op dat daardoor het plan Gods niet wordt gedaan. Zo is het vanaf het begin geweest en zo is satan in de gemeente op dezelfde wijze nog steeds bezig om te infiltreren. God heeft de mens, mannelijk en vrouwelijk gemaakt, als het orgaan dat moet beschermen, en als het orgaan dat ontvankelijk is. Als nu dat ontvankelijk orgaan op zichzelf gaat functioneren, dan is zij in staat om niet alleen de ideeën en invloeden te ontvangen via de macht, die over haar gesteld is van Godswege, namelijk de man, maar dan gaat ze het ontvangen via een andere macht; want ontvangen doet zij. Om beter te begrijpen, wat die machten en krachten zijn, lezen we nu Efeze 3 vers 10. Paulus spreekt daar over de bediening van het geheimenis der gemeente: "opdat thans door middel van de gemeente aan de overheden en machten in de hemelse gewesten de veelkleurige wijsheid Gods bekend zou worden". Aan de overheden en machten ". Hiermee worden zowel de goede als de gevallen engelen mee bedoeld, in de hemelse gewesten. Nu is de gemeente, zoals we uit de Schrift zagen ook geplaatst in de hemelse gewesten, juiste gemeente moet daar de veelkleurige wijsheid Gods bekend maken. Daarom moeten wij zeer voorzichtig zijn, en niet uit onszelf optreden, maar naar de goddelijke ordening, zoals ons in de Schrift geleerd wordt. Pas dan zullen we kunnen functioneren naar de wil van God en ook de volledige bescherming tegen alle boze machten en krachten ontvangen. Ook in Efeze 6 vers 12 wordt geschreven over machten. Uit het tekst verband blijkt, dat ook hier boze machten bedoeld worden." Want we hebben niet te strijden tegen bloed en vlees, maar tegen de machten, tegen de overheden, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten ". Die machten en krachten zijn de gevallen engelen, die satan volgen. U vindt het op veel meer plaatsen. Nu is het hoofd van de man de Here Jezus Christus, het hoofd de vrouw is de man. We keren terug naar I Korinthe vers II. Daar is sprake van die macht. In de tijd van Paulus moesten vrouwen sluier dragen. Waarom? Omdat alle vrouwen besluiten we droegen, heel eenvoudig. Even als bij de joodse en Griekse zeden niet toegestaan werd, dat een vrouw in het openbaar optrad, zo droeg in die tijd de vrouw zowel in als buiten de gemeente een sluier. En nu zegt Paulus, waarom moeten wij nu als gemeente aanstoot geven door ons in dit opzicht anders te gedragen in de samenleving. Waarom droegen ze die sluier? Omdat het een Korinthe zo was, dat een vrouw die geen sluier bedroeg, aangaf dat zij de publieke de vrouw was. Ze was een hoer. Daarom zijn Paulus, houd die sluier op, want anders zijn onze vrouwen gelijk aan hen, die geen sluier dragen, aan hoeren. In die tijd waren er ook vrouwen, die kort haar droegen. Daarover wordt bij ons ook veel gesproken: kort haar over lang haar? De vrouwen in die tijd, die kort haar droegen, waren vrouwen die aangaven, dat zij lak hadden aan de mannen, dat waren eigenlijk de dollemina's van 1900 jaar geleden. Het ware vrouwen, die zeiden, wij willen ook wel eens onder het juk van die man uit. Het was een juk, dat Griekse juk van de samenleving. Het wordt in Christus ook al heel anders gemaakt. Ze kropen er onder uit en zij zeiden: weg met die sluier, die wij van nature hebben, het lange haar. De man droeg een kort haar, dan ook de vrouw kort haar. Maar nu is het in de Schrift zo, dat het wezen van de zaak blijvend is, maar de uiterlijke symbolen veranderen. We kunnen nu niet gaan zeggen tegen elkaar, sluiers op en alle vrouwen lang haar. In deze samenleving zijn er helemaal geen sluiers meer. Dus we gaan zeer zeker geen sluiers dragen. Die sluier dat was een macht, een teken, een teken van kracht op haar hoofd. Wat wordt er mee bedoeld: niets anders, dan dat de vrouw door

het dragen van de sluier aangaf, dat zij zich stelde onder het gezag van haar man en de ongetrouwde vrouwen onder het gezag van de man in het algemeen. Zo moet de vrouw nu in de gemeente zich ook stellen onder het gezag van haar man in het huwelijk en onder de man in het algemeen. Let u goed op, ik spreek van een man, die functioneert volgens het Woord van God. Daar moeten we van uitgaan. De man, die de vrouw koestert en liefheeft en verzorgt al Zijn eigen vlees. Die haar als het zwakke vat beschouwd, die goed voor haar is. Die man worden bedoeld. In al die uitzonderingsposities, die in de praktijk en ook in de gemeente helaas niet altijd overeenkomstig deze woorden zijn, zal de Heilige Geest ieder van ons in geven, hoe wij ons te gedragen hebben maar de grondregels blijven bestaan. Nu moest die vrouw de sluier dragen vanwege de engelen. De vrouw is altijd ontvankelijk geweest. Toen Adam nog maar net een paar passen op de aarde gedaan had, gaf God Zijn gebod door aan Adam; Eva was er toen nog helemaal niet. Toen Eva kwam, was zij de hulpe tegenover de man, maar moest wel functioneren door middel van het Woord dat alle Adam gegeven is en dat hij haar zeer zeker zo hebben doorgegeven. Hij heeft haar ingewijd in wat God hem gezegd heeft en hij heeft gezegd, je mag van die boom niet te eten en van die boom wel. Stel dat Adam het niet gezegd heeft tegen Eva, dan blijft toch de grondzaak precies hetzelfde, namelijk dat Eva zich altijd moet stellen onder dat gezag van Adam. En nu komt er niet boze macht, nu komt er geen boze engel, maar de boze machten in eigen persoon, satan. Hij dacht: als ik die tweespan pak, heb ik het hele plan van God vernietigd. Het lukte hem, hen te verleiden, Hij sprak tot Eva en Eva had niet haar macht op haar hoofd. Wanneer had zij dat wel gehad? Als zij het aan Adam een doorgegeven. Dan had Adam gezegd: Dit heeft God gezegd, antwoord dat anders slang. Adam wat niet gezegd, ik zal antwoorden; Eva heeft een eigen plaats tegenover de man, maar zij had om raad moeten vragen bij haar man. Dan had Adam dit kunnen zeggen. Dan was Eva bewaard gebleven. We gaan nu niet verder speculeren, maar dat wordt in wezen bedoeld. We gaan nu terug naar Korinthe. Wat gebeurt er nu als in de gemeente de vrouw onder het gezag van de man weggaat? Dan staat zij open voor allerlei boze machten. Zo komen boze machten nu op de nieuwe Eva af, om haar te verleiden. En als die vrouwenwerk is onder haar macht, de man, is zij open om boze invloeden te ontvangen, waren door de vrouw en de man vallen in de gemeente. Daarom is het vaak zo'n chaos in de gemeente. De man behoort de beschermende functie in te nemen, onder Zijn Hoofd, de Here Jezus Christus. Vanuit die positie hoort hij op te treden en zodra hij merkt, dat de vrouw onder die macht uit kruipt, behoort de man, zijn vrouw hier op te wijzen, zowel in het huwelijk, als in het gemeentelven. Heel duidelijk werk nogmaals zeggen: wanneer kan nu de man en macht zijn op het hoofd van de vrouw in de gemeente? Als deze man zelf van macht heeft, want zo is het in de gemeente. Adam had dat niet nodig die was direct met God in contact, maar in de gemeente is een andere ordening. De macht van de man en de vrouw is Christus. Pas als ik helemaal ondergeschikt en afhankelijk ben aan de Here Jezus Christus als man, dan pas zal ik in staat zijn om en macht te zijn voor de vrouw in de gemeente. Op deze wijze kunnen werkelijk als gemeente van de Here Jezus heerlijke dingen deel achtig worden. Als de man niet op zijn plaats is, kan hij niet functioneren, en ook de vrouw niet. De gemeente moet functioneren als een huisgezin gods, waarin alle mannen in de gemeente ook de plicht en de taak hebben, om zo over de gemeente te waken, en de vrouwen moeten dit ook willen. Als we zo onze plaats innemen, in alles wat op ons af komt aan noden, verleidingen, verzoeken, dan gaat

de gemeente functioneren zoals de Jezus dat bedoeld heeft. O, laten we ons toch schikken in de ordening Gods.

II Het tweede belangrijke verschil voor man en vrouw in de gemeente betreft het onderwerp: "de vrouw moet zwijgen in de gemeente". Wat bedoelt de Schrift hier nu eigenlijk mee? We lezen eerst 1 Korinthe 14 vers 26 tot en met 40:

"Hoe staat het dan broeders? Telkens als gij samen komt, heeft een ieder iets: een psalm een lering of een openbaring of een tong of een uitlegging; dat alles moet tot stichting geschieden. Indien er in tongen spreken, laten het er twee, ten hoogste drie zijn, ieder op zijn beurt, één laat één uitleg geven. Is er echter geen uit legger, dan moet men zwijgen in de gemeente, maart tot zichzelf en tot God spreken. Wat de profeten betreft, twee of drie mogen het woord voeren, en de anderen moeten het beoordelen. Maar indien aan een ander, die daar gezeten is, en openbaring ten deel valt, moet de eerste zwijgen. Want gij kunt alleen een voor een profiteren, opdat allen lering en allen opwekking er door ontvangen. En de geesten der profeten zijn aan de profeten onderworpen, want God is geen God van wanorde, maar van vrede. Zoals in alle gemeenten der heiligen moeten de vrouwen in de gemeente zwijgen; want het is haar niet vergund te spreken, maar zij moeten ondergeschikt blijven, zoals ook de wet zegt. En als zij iets willen te weten komen, moeten zij thuis haar man om opheldering vragen; want het staat lelijk voor een vrouw te spreken in de gemeente. Of is het Woord Gods bij u begonnen? Of heeft het alleen u bereikt? Indien iemand meent een profeet of geestelijk mens te zijn, laat hij dan wel weten, dat hetgeen ik u schrijf, een gebod des Heren is. Maar als iemand hier mede niet verrekend, dan wordt met hem niet gerekend. Zo dan mijn broeders, streeft ernaar te profeteren, en belemmert het spreken in tongen niet. Laat alles betamelijk en een goede order geschieden". We lezen dus in vers 34: "Zoals in alle gemeenten der heiligen, moeten de vrouwen in de gemeente zwijgen". Uit dit woord is al veel strijd voort gekomen. Toch is het eigenlijk ontzettend eenvoudig. We zien in de praktijk van het gemeentelven allerlei vormen: het extreme, dat de vrouwen nooit iets mogen zeggen en aan de andere kant wordt dit Schriftgedeelte in de zijn totaliteit verworpen zodat de vrouw in de gemeente de leiding neemt. Noch het een, noch het ander is de bedoeling, maar wat is nu wel de bedoeling? Wanneer we biddend Schrift met Schrift gaan vergelijken en verschillende vertalingen van de grondtekst naast elkaar bezien, dan mogen we de oplossing vinden. In 1 Timotheus 2 vers 12 staat hetzelfde; "ik sta niet toe, dat een vrouw onderricht geeft of gezag over de man heeft". De vertaling van Brouwer zegt: "onderricht te geven sta ik aan de vrouwen niet toe, ook moet zij zich over de man geen gezag aan matigen, maar zij moet rustig toe horen". De Canisius vertaling zegt: "dat de vrouw niet over de man moet meesteren". Daar heb je het. We moeten gewoon samen eenvoudig met het Woord bezig zijn. Als je nu eens om me heen kijkt, wat toch geweldig rol speelt dit dan niet in de omgang tussen man en vrouw, zowel in het huwelijk, als daarbuiten: het meesteren van de vrouw over de man. In de hele vrouwenbeweging, in het moderne denken van de vrouw is er de tendens van hen willen meesteren van de vrouw over de man. Wanneer we denken aan de rangorde, die God instelt: God, de Vader, de Here Jezus, de man, de vrouw, dan is de duidelijk, dat de vrouw niet op een lager plan staat, maar het is een instelling Gods. Zodra er iemand uit die volgorde treedt, dan functioneert het niet meer goed en daarom is de Gemeente aan tastbaar voor aanvallen van satan en de boze machten. We hebben als het ware als het lichaam van Christus

een gat in onze wapenrusting, Dan wordt directe aanval mogelijk. Zo wordt het hier ook bedoeld:" de vrouw niet over de man meesteren ". De vrouw mag niet leren in de gemeente, maar wordt daar nu mee bedoeld, dat de vrouw helemaal nooit in de gemeente iets mag zeggen? Absoluut niet, dat wordt vaak verkeerd gezien. In 1 Korinthe 5:1 vers 5 staat:"Maar iedere vrouw, die blootshoofds bidt of profeteert tot haar hoofd schande aan. Hier staat, dat zij mag bidden en profeteren. De gave van profetie is de vrouw net zo als de man gegeven. Maar nu staat er iets bij: Zij moeten daarbij ondergeschikt blijven aan de man. Nu kwam de gemeente vroeger op een andere wijze samen dan wij dat nu doen. Wij komen een korte periode bij elkaar, maar vroeger kwamen ze hele dag bij elkaar, en werd alles besproken, ook de moeilijkheden, die er in de gemeente waren. Iedereen had wat: een leerling of een tong of een openbaring. In die tijd is deze regel gegeven. Als er beslissingen genomen moeten worden, dan had de vrouw niet het recht zich in het openbaar tegen over de man te stellen in bestuurlijke beslissingen. Meer of minder wordt hier niet bedoeld. Bestuurlijke beslissingen zijn in het oude en Nieuwe Testament in handen van de man. De man is het deel van de mens, dat naar buiten optreedt, de vrouw is het innerlijke, het hart, het verborgene. Dit werd bedoeld en als een zo'n vergadering een vrouw het niet eens was of iets niet begrepen dan moest ze thuis haar man er naar vragen en dan was die man ook verplicht haar helemaal in te lichten. Meer of minder wordt hier niet mee bedoeld. Maar het spreken in de gemeente zo staat hier nu gebeurt, wordt anders. Bij ons heeft het samenkomen zege duidelijk toegespitst, (dat is langzamerhand zo gegroeid), op de verkondiging van het Woord. Men is min of meer geneigd profiteren van het spreken in tongen af te schuiven. Begrijp me goed, ik zeg nu niet, wij moeten terug naar profiteren en spreken in tongen, dat zijn dingen die de Heer geeft. Voorzover ik daar op dit moment licht over heb, geloof ik niet dat het Woord van de Heer ons dit nu in deze vorm wil geven. Dat is zuiver een zaak geweest voor het begin van de Gemeente van de Here Jezus, toen het geschreven woord er nog niet was, toen zij aanvankelijk waren van de Geest, die werkte, door de geest van de mens, toen waren ze aanvankelijk van spreken der profetieën. Wij hebben ingeschreven profetieën, wij hebben het Woord. Alle profetie aangaande het handelen van de Here Jezus met de Gemeente, het Israël en het de wereld is gegeven, wij hebben het Woord, er zal geen letter aan toegevoegd worden, er zal geen letter afgenomen worden. Als we nu teruggaan naar het spreken van de vrouw in de gemeente, dan begrijpt u dus wel, dat als de Bijbel door de vrouw niet uitgelegd kan worden omdat zij in het verborgen moeten functioneren, dat het dan ook niet de bedoeling is van de Heer, dat een vrouw streeft, om voorganger in de gemeente te worden. Maar daarom mogen we nog niet zeggen, dat als dit ambt er is, en de vrouw spreekt in de gemeente, dat dat niet de wil van de Heer is, dat is een andere zaak. Het moet de wil van de vrouw zijn, dat hierin de man de eerste plaats toekomt, maar het komt voor in het Oude Testament, dat er geen mannen waren, en dat God een vrouw naar voren schuiven en wee de man, die dan hoogmoedig is en zegt, het is niet van de Heer. Juist uit gebrek aan echte vrouwen, die de moeder van de man zijn, er is een schrikbarend tekort aan echte mannen. Waar zij in onze tijd nog de echte "bijbelse mannen? Als ons hier te licht overgegeven wordt, moeten we één ding doen: terugkeren naar die orde Gods, naar de plaats, die God ons gegeven heeft. Gehoorzaam ons volgen naar die orde Gods. Dan kan God, dan kan de Here Jezus, dan kan de Heilige Geest op de juiste wijze gaan functioneren in ons en door ons. Dan wordt het heerlijk, dan wordt het geweldig. Meer en minder wordt er in de Bijbel niet

mee bedoeld, dat de vrouw moet zwijgen in de gemeente. Wat machten vrouw wel in de gemeente? Er zijn genoeg voorbeelden daarvan, ook in het Oude Testament, wat er voor de vrouw is weggelegd van Godswege. Zo lezen we in Handelingen 21 vers 8, dat er ene Filipus was, die vier ongehuwde dochters had en alle vier, waren profetessen des Heren. Die ze gaven werkte dus zowel aan mannen, alsof vrouwen gegeven. De gave van de Heilige Geest wordt dus aan ieder op dezelfde wijze gegeven; het zij man of vrouw. Vandaar dat we ook duidelijke voorbeelden vinden in het Nieuwe Testament dat er profetessen en profeten worden gevonden. Ook in het Oude Testament. De hele Schrift leert ons duidelijk, dat als God deze gaven geeft en dan bedoel ik speciaal aan de vrouw, dat toch die vrouw heel voorzichtig moet zijn, als zij die bijzondere gave mag ontvangen voor een bepaalde dienst, hoort die vrouw toch altijd die rangorde Gods in het oog te houden, daar mag ze nooit onderuit. In het Oude Testament is een heel bijzonder voorbeeld, dat God naast Aäron en Mozes, Mirjam als een gezondene des Heren aangeeft, dat vindt U in Micha 6 vers 4:" Immers heb Ik u gevoerd uit het land Egypte en uit het slavenhuis heb Ik u verlost en Ik zond voor, u heen, Mozes, Aäron en Mirjam ". In Gods ogen was Mirjam een gezondene, een vrouw, die door Hem was aangesteld naast Mozes en Aäron, om Het Volk Gods te helpen uitvoeren uit Egypte. Op het moment dat Mirjam zich verheft, zodra zij de belangrijkheid van deze positie naar voren brengt en als het ware weg kruipt onder het gezag van Mozes en Aäron, die toch over haar gesteld waren, straf op aarde met een melaatsheid. Ook Mirjam, hoewel zij gold als een gezondene des Heren, had te gehoorzamen aan die regel, die God ook in het Oude Testament, gaf. God heeft meer voorbeelden gegeven. Zo vinden we in Richteren, Debora, een bekende vrouw, die vaak naar voren wordt gebracht. Deborah was een huisvrouw, maar naast het huisvrouwen zijn, was een profetes, dichteres, en opperbevelhebber van het toenmalige leger der Israëlieten. Maar we lezen en leren hier, dat zij deze taak vervult, omdat zij wist, dat God geen man kon vinden, maar dat ze er werkelijk onder geleden heeft, dat er geen man was. Zij begeerde die taak niet, zij wilden veel liever dat een man die taak deed. In een tijd waar er gebrek is aan mannen, die willen luisteren naar het Woord van de Heer, kan God zeer zeker een vrouw deze belangrijke rol geven. Een plaats die duidelijk door een man ingenomen zou moeten worden, als aanvoerder van het leger, is er haast niet. Paulus, die de regels over de vrouw heeft geschreven in het Nieuwe Testament is een man geweest, die de vrouw steeds op een hoge plaats heeft gesteld. Als wij Handelingen 9 vers 36 opslaan, telde wordt hier gesproken over een discipelin te Joppe, Tabitha. Deze was overvloedige een goede werken er aalmoezen die zij gaf. Deze vrouw sterft en wordt opgewekt en dan is de hele gemeente en zeker het vrouwelijke deel bijzonder verheugd, dat deze volgeling van de Here Jezus terug is gekeerd onder hen, voor wie ze enorm werd gebruikt. Een belangrijke plaats, was er voor deze vrouw, Tabitha. Als u Handelingen 16 leest, dan wordt en daar gesproken van Lydia, uit Thyatira. Deze vrouw werd gebruikt door de Heilige Geest om de oorzaak te zijn van een enorme geestelijke opwekking in Thyatira, het was een vrouw die hier door de Here gebruikt werd zoals een en ander gedeelte van het Nieuwe Testament manen hiervoor gebruikt werden . hier worden al twee belangrijke plaatsen en taken voor vrouwen aangegeven, gehuwd of ongehuwd. In Handelingen 18 vers 26 vinden wij het voorbeeld van Apollos, die vol van Gods geest was en het Woord van God, maar hij was nog niet helemaal bekend met God weg, wat betreft de verlossing door het bloed van Jezus Christus. Dan lezen we, dat hij opgenomen wordt in het huis van een man en een vrouw, Aquila en Priscilla

en dan wordt hij in dat huis onderwezen. Handelingen 18 vers 26, "En deze begon vrijmoedig op te treden in de synagoge en toen Aquila en Priscilla hem hoorden, namen zij hem tot zich en legden hem de weg Gods nauwkeurig uit" . Een geleerd man, doorkneet in de Schriften, uit Efeze, geboren in Alexandrië, wordt geleerd uit de Schrift over de weg Gods door een man en een vrouw, dat mag een vrouw zeer zeker doen. Dit is een belangrijk voorbeeld en dat zult u met mij eens zijn. Je hebt als man en vrouw geestelijke gesprekken met mensen en dan is mij opgevallen hoe een vrouw in staat is om de weg tot het hart van de andere te vinden. Zo wordt zowel de man als de vrouw ingezet in Gods koninkrijk naar hun wezen, in de rangorde Gods. De vrouw is van nature al door God geschapen om een nieuw leven geboren te doen worden, is het dan ook niet zeer goed aannemelijk, dat de vrouw ook gebruikt wordt om bij het uitleggen van de weg tot God een belangrijke rol te spelen. Er wordt niet zo veel over gesproken, met zijn veelal verborgen plaatsen, waren we gauw over een lezen; maar het staat er maar heel mooi.

In Romeinen 16 vindt u nog zo'n voorbeeld, Paulus, de man van wie je vaak hoort, dat hij een echte ouderwetse man was, die niet zoveel van vrouwen moest hebben, zegt in de Romeinen 16 vers 1, " Ik beveel Febe, onze zuster, dienaar der gemeente Kencheteae, bij nu aan, dat gij haar ontvangt in de Here, op een wijze, de Heiligen waardig en haar bijstaat indien zij U in het één of ander nodig mocht hebben. Want zij zelf heeft velen, ook mij persoonlijk bijstand verleend ". Hier geeft Paulus toe, dat hij van deze zuster in de Here bijstand heeft ondervonden. In de vertaling van Brouwer staat, dat Paulus het Woord " beschermvrouw "gebruikt. De Griekse taal is veel soepeler dan onze taal en zo is het heel goed mogelijk, dat dit woord beschermvrouw kan worden gebruikt. In vers 3 vindt u staan:" Groet Priska en Aquila, als mede-arbeiders in Christus Jezus die voor mijn leven hun hals gewaagd hebben ". Belangrijke mede-arbeiders in het koninkrijk van God.

In 1 Korinthe 9 vers 5 staat: "hebben wij dan geen bevoegdheid om een zuster als vrouw mede te nemen, gelijk onder andere apostelen en de broeders des Heren en Kefas? ". Dat was een recht en heus niet alleen om ervoor te zorgen de sokken der apostelen gestopt werden en dat alles netjes was, maar het waren ook mede-arbeidsters in het werk van de evangelieverkondiging. Dat vind je ook heel duidelijk aangegeven in de Philippenzenbrief hoofdstuk 4 vers 3, "Euodia vermaan ik, en Syntyche vermaan ik, eensgezind te zijn in de Here. Ja, ik vraag u ook mijn trouwe metgezel: wees haar behulpzaam. Want zij hebben tezamen met mij in de prediking van het evangelie gestreden" . Zij zijn mede-arbeidsters in de prediking van het evangelie. Wij hebben toch zelf ook zusters in ons midden, die er van gaan tuigen dat zijn mede-arbeidsters zijn in de prediking van het evangelie. Het Woord laat zien, dat zeer zeker deze taak, deze rol aan de vrouw gegeven is. Alleen het is gegeven in die orde van God. De vrouw zal niet begeren in die eerste plaats om het Woord door te geven, maar zij gehoorzaamd, zij zal het zeer zeker ook doen, als zij daartoe geroepen wordt. Als wij denken aan de huidige zendingsvelden, waarbij vele vrouwen uitgaan, meer dan mannen, moeten wij dan zeggen; er zijn geen mannen, wat een schande, dat is vaak niet juist.

Dat kan juist zijn, maar dat is niet op elk op plaats juist. De Heer weet dat op een bepaalde plaats een vrouw nodig is om het hart van die mensen te bereiken. Vrouwen zijn in het koninkrijk Gods, in de verkondiging van het evangelie, bijzonder op een plaats zeker om het woord te verkondigen aan medevrouwen, waar mannen vaak

helemaal geen toegang hebben. Ik denk bijv aan dat verhaal van wie vijf zendelingen, die naar zuid Amerika gingen, om daar het evangelie te brengen aan de Auca's, een indianenstam, die bijzonder geïsoleerd van de mensen leefden. Deze vijf mannen zijn in de kracht en de liefde van de Here gegaan, maar ze werden vermoord in 1956. Nog geen twee jaar later werden de vrouwen van deze zendelingen bewogen door de Heilige Geest, dezelfde weg te gaan naar de Auca's. Dan gaan die vijf vrouwen bij die indianen wonen. Eerste wisten ze niet wie ze waren, later is het hun geopenbaard. Zij waren verbaasd, maar lieten de vrouwen begaan. Bij die stam is een man, een vijand, een krijger, die hoefde niet bang te zijn, omdat het maar vrouwen waren, die geen speren hebben. Dat betekent geen oorlog, geen aantasting van het stamverband. Maar ze wisten niet, dat die vijf vrouwen een kracht Gods waren, die hun hele samenleving ontwortelen zou. Door het getuigenis van deze vijf vrouwen is deze stam gaan behoren tot de gemeente van de Here Jezus Christus. Later hebben zij dit ook mogen begrijpen, en ook met verbazing mogen luisteren naar het handelen van God: dat het de vijf vrouwen waren van die vijf mannen, die gedood waren. Dit is een bijzonder voorbeeld, hoe God op zijn wijze vrouwen gebruikt in zijn arbeid.

Tot slot wil ik met u lezen 1 Petrus 3 vers 1, " Evenzo gij vrouwen, weest uw mannen onderdanig, (dat is volgens die rangorde, die God gegeven heeft) opdat indien sommigen aan het Woord niet gehoorzaam zijn, zij door de wandel hunner vrouwen zonder woorden gewonnen worden, doordat zij uw reine en godvrezende wandel opmerken. Uw sieraad zij niet uitwendig,.....maar de verborgen mens uws harten, met de onvergangelijke tooi van een zachtmoedige en stille geest, die kostbaar is in het oog van God" . De vrouw in de Gemeente wordt opgeroepen om die stille verborgen kracht te zijn, van de samenleving in de gemeente. Johannes de Heer zei; je moet het vergelijken met een elektrische motor: de vrouw is de stroom, die is verborgen en zacht, te man is de motor, die loopt en maakt kabaal. Binnen het huwelijk, maar ook daarbuiten geldt voor de vrouw: als je zo op je plaats wilt zijn, dan ben je kostbaar in het oog van God, maar dan wordt je ook geweldig kostbaar in het oog van de man. Als de vrouw zo haar plaats ziet, dan komt de man ook op zijn plaats, en krijgt Jezus Christus van beiden Zijn plaats, waarop Hij recht heeft in de Gemeente. Elke andere ordening zal op den duur kapot gaan en zal tot gevolg hebben, dat de gemeente van de Here Jezus niet meer functioneert. De vrouw is kostelijk voor God een dienende liefde. Geen slavernij voor de vrouw komen naar, oosters model, geen vrijmaking voor de vrouw naar een westers revolutionair model, die alles van onze samenleving ontwricht. Is alleen ware vrijheid in Christus voor de vrouw, die dan ook te gelijktijd de grootste gebondenheid is aan de wil van God.

Amen.